

Justitsministeren, og hvor hele Afgiftsforholdet og ligeledes Fordelingen mellem Kommunerne bliver ordnet. Det skal jeg derfor ikke beskæftige mig med her. Naar Loven dog er foreslaaet forlænget i et halvt Aar, er det af skattetekniske Grunde, idet Skatten betales halvaarsvis bagud, og det Halvaar, for hvilket den sidste Halvdel af Skatten skal svares, udløber først den 30. Juni; derfor har Loven maattet forlænges til denne Dag.

Endelig har jeg heller ikke ønsket at forny den midlertidige Lov om Ejendoms-skyld. Jeg har oftere været inde paa dette Emne og skal ikke uddybe det nærmere her, men kun sige, at efter min Mening er Ejendoms-skylden ikke en Afgift, der egner sig som Grundlag for en midlertidig Krigsavgift. Det gør den ikke, væsentlig af den Grund, at den Skat ikke er Udtryk for Skatteevnen, men kun for Ejendommens Værdi. Dernæst, fordi Besidderne af fast Ejendom i Krigstiden og efter denne paa saa mange Maader har været berøvede den frie Disposition over deres Ejendomme og over Udbyttet af deres Ejendomme, endelig fordi den faste Ejendom i saa stort Omfang har været benyttet af Kommunerne som Grundlag for deres Beskatning, saaledes at den i Virkeligheden er kommet til at bære en betydelig Byrde, som der ikke er nogen Grund for Staten til yderligere at forøge. Jeg har altsaa foreslaaet fuldstændig at give Afkald paa den ekstraordinære Forhøjelse af Ejendomsskylden fra 1,1 til 2 pCt. I Folketinget mente man imidlertid, at det var rigtig at forlænge Gyldigheden af en enkelt Bestemmelse i den midlertidige Lov til Udgangen af Finansaaret 1921—22, nemlig den Bestemmelse, der forøger Fradraget fra 2 800 til 4 500 Kr. Man mente, at hvis man ikke gjorde det, vilde en Del af de mindste Ejendomme komme til at svare mere Ejendomsskyld trods det, at Promillengik ned fra 2 til 1,1. For denne Betragtning har jeg bøjet mig og er gaaet med til at lade Fradragetsbestemmelsen gælde indtil 31. Marts 1922, naturligvis i den Form, den havde i den midlertidige Lov, der blev vedtaget af Rigsdagen i Fjor, nemlig saaledes, at den kun gælder for Statsskatten og ikke for den kommunale Beskatning.

En Del af de midlertidige Skattelove er foreslaaet forlænget et Aar uden Ændring. Til disse hører Børsskatten, Smykkeskatten, Stempelafgiften af Cigaretter, Stempelafgiften af Spillekort og Vinafgiften. To andre Love havde jeg forelagt uden nogen Ændring, nemlig Loven om Tillægsafgift paa Spiritus og Loven om Ølskat. I disse Lovforslag er

der imidlertid i Folketinget blevet indført Ændringer, som jeg har accepteret. Den ene Ændring gaar ud paa helt at ophæve den ekstraordinære midlertidige Afgift, som er blevet lagt paa denatureret Sprit. Det er en Indrømmelse til Industrien, som er haardt betrængt i disse Tider. Mange Industriegrene benytter den denaturerede Sprit; det betyder ikke særdeles meget for de fleste af dem, men noget betyder det dog, og man har ment ogsaa fra Regeringens Side at kunne være med til at række dem denne hjælpende Haand. Det betyder et ikke helt ringe Offer for Statskassen, idet Statskassen maa give Afkald paa en Indtægt af ca. 900 000 Kr. — Endvidere har man fra de smaa Bryggeriers Side indtrængende gentaget sin tidligere Henstilling om at forøge Fradraget for de smaa Bryggerier, og det er sket, ligeledes efter Forslag fra Folketingsudvalget. Denne Forøgelse af Fradraget for de smaa Bryggerier, som findes optaget i Lovforslaget, koster Staten 241 000 Kr.

Jeg skal saa nævne Forslaget om Forlystelsesaafgiften, i hvilken der er indført enkelte nye Bestemmelser. Den vigtigste er den, at man giver Afkald paa den saakaldte Sportsskat, idet man vender tilbage til den oprindelige Bestemmelse i Loven af 1911, hvorefter kun saadanne Sportsopvisninger, som er forbundne med Totalisator-spil eller Optræden af professionelle Udøvere, skal være underkastede Beskatning. Man har fra Idrættens Side været ivrig for at faa den sidst paalagte Afgift paa visse Sportsopvisninger bort, og Regeringen har ment, at man maatte imødekomme dette Ønske. — Endvidere er der foreslaaet en lempeligere Skala for de smaa Biletpriser ved Biografteatrene og hensigtsmæssige Regler for Forestillinger, som gives i almennyttige og værdedige Øjemed, nemlig, at der kun sker Beskatning af Omkostningerne, saaledes at hele Overskuddet bliver frit til det paa-gældende Øjemed.

Større Ændringer er der indført i Forslaget om Indkomst- og Formueskatten. Her er indført en Ændring af den Lempelse, der blev givet allerede ved den sidste midlertidige Skattelov for de smaa Formuer, og som gik ud paa, at Formuer under 100 000 Kr. skulde fritages for den ekstraordinære Beskatning og nøjes med den ordinære Beskatning, forsaavidt som Indehaverne af saadanne Formuer kun havde en Indtægt, der ikke oversteg 3 000 Kr. Jeg har foreslaaet dette sidste Beløb forhøjet til 4 000 Kr., og Folketingsudvalget er gaaet noget videre og har forhøjet det til 4 500 Kr. For hvert Tusind Kroner, man gaar op, ko-